

TEATRO: A VERDADE VESTIDA (Eduardo Blanco Amor)

Venres 14 de novembro de 2014 ás 12:30h no Auditorio do Piñeiral do Crego (Chapela)

VERDADE: Mata ao Estado.

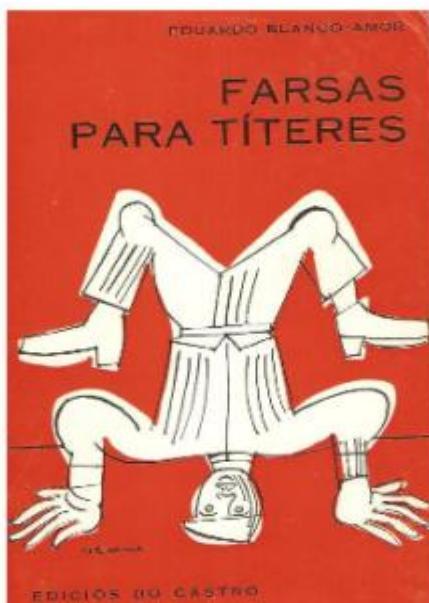
TRABALLO: Non paga a pena, logo argallan outro e, si cadra, é pior.

VERDADE: Non, porque o farias ti.

TRABALLO: Tarde ou cedo voltariase contra min. O Estado sempre se torna descontra os seus inventores.

CAPITAL: (*Volvendo a iles*) Eisi me gusta, vertos xuntos e convencidos.

A partir de 1939, o xénero teatral foi o máis afectado pola ditadura española do Xeneral Franco que só foi máis permisiva a partir dos anos 40 cos coros populares dirixidos por persoas achegadas ao réxime. Foron A Habana (Cuba) e Bos Aires (Arxentina) as cidades que máis emigrantes galegos atraeron polo que se converteron en capitais da cultura galega con importantes compañías de teatro coma a de Maruxa Villanueva (1938-1944) ou o Teatro popular de Blanco Amor (1957).

Blanco Amor, servirse das farsas para facer actuar a bonecos esquemáticos nun escenario austero e no que a caricatura e o esperpento lle permiten facer a crítica social e denuncia da ditadura franquista.

Nas súas a música, a cor, os xogos de luces e os movementos, permiten volver ao teatro entendido como espectáculo de diversión, o espectáculo total da vanguarda europea.

A ironía que preside a obra *A verdade vestida* permite que nos situemos diante dun espello para que se reflecta a nosa sociedade, polo que se serve de amplas e claras descripcións dos personaxes :

- Vicio: lindo galán.
- Traballo: obreiro mozo, forte, alto, san.

Este mundo presidido por unha beleza que considera elemento subversivo de primeira clase.

A produción teatral de Blanco Amor recóllese en dúas publicacións: *Farsas para Títeres*, 1973 e *Teatro pra a xente*, 1975 e dedicarase a participar non intenso debate teatral do momento.

Organiza:

SNL do Concello de Redondela, EDLG e Dep. Lingua e Literatura Galega do IES de Chapela

